

NOTAT

Finanstilsynet

14. december 2023

ILKA

J.nr.23-012872

/kija

Regnskabsaflæggelse for 2023

Dette brev orienterer først og fremmest om forhold, som kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. skal være opmærksomme på ved aflæggelse af årsrapporten for 2023.

1. Behovet for tilstrækkelige nedskrivninger

1.1 Usikkerhed og højere renter

Situationen for institutternes kunder er i forskelligt omfang forværret og behæftet med betydelig usikkerhed. Det skyldes bl.a. det højere renteniveau, svingende energipriser, negativ eller svagt positiv vækst i Danmark og i vigtige samhandelslande samt mindre stabile geopolitiske forhold. Forbrugernes købekraft er svækket, og mange virksomheder mærker allerede en reduceret efterspørgsel og faldende indtjening.

Det er derfor vigtigt, at institutterne ved opgørelsen af nedskrivningerne tager højde for forventede effekter, der endnu ikke er slået fuldt igennem. Det gælder især det højere renteniveau, som hidtil kun delvist har haft betydning for kunderne i form af f.eks. faldende indtjening, faldende priser på erhvervs- og boligejendomsmarkedet og stigende boligbyrde.

Institutterne bør identificere enkeltkunder og grupper af kunder, for hvem de forventede effekter vil få betydning, og sikre, at nedskrivningerne på disse kunder hverken er for små eller kommer for sent. Institutterne kan via supplerende kriterier og porteføljemæssige vurderinger sikre, at relevante grupper af kunder rykker fra stadie 1 til stadie 2, og at der for andre grupper af kunder bliver konstateret objektiv indikation for kreditforringelse som følge af betydelige økonomiske vanskeligheder.

Institutterne bør ikke blot forudsætte en såkaldt blød landing, men også inddrage scenarier med forværret udvikling med en hårdhed,

som indebærer betydelige effekter for kunderne – og dermed nedskrivningerne.

1.2 Ledelsesmæssige skøn

Institutterne bør foretage ledelsesmæssige skøn på områder, hvor de ikke med de benyttede metoder kan tage tilstrækkeligt højde for effekter, der endnu ikke er slået fuldt igennem. De bør også foretage ledelsesmæssige skøn for den betydelige usikkerhed forbundet med den økonomiske udvikling. Orienteringsbrevene for regnskabsaflægelse (julebreve) for de to foregående år beskriver dette nærmere. Det fremgår bl.a., at ledelsesmæssige skøn typisk kan være begrundet i omskiftelige eksterne forhold, som gør det vanskeligt at opgøre det forventede tab (kategori 1), eller i fejl og mangler i instituttets metoder, som indebærer for lavt opgjorte forventede tab (kategori 2).

Finanstilsynet er opmærksom på, at institutternes kvantificering ofte vil indeholde et betydeligt skønselement, og at nogle væsentlige porteføljemæssige vurderinger og ledelsesmæssige skøn i praksis er nødvendige at opretholde i længere perioder, fordi forudsætningerne for dem fortsat er til stede.

Finanstilsynet opfordrer fortsat institutterne til, når og i det omfang det er muligt, at tilpasse deres øvrige metoder og modeller, så de nedskrivninger, de giver anledning til, vokser, og behovet for supplerende ledelsesmæssige skøn dermed reduceres.

1.3 Forrentning og afvikling

Af regnskabsbekendtgørelsens bilag 10, punkt 25, fremgår: *"Hvis en kunde må anses for at have sammenhæng i økonomien alene på grund af variabel rente eller begrænset afvikling, skal virksomheden være særlig opmærksom på, om kunden har betydelige økonomiske vanskeligheder."*

Hvis et institut vurderer, at en kunde ikke vil kunne servicere sine forpligtelser ved sandsynlige stigninger i den variable rente eller ved afvikling af gælden over en typisk tidshorisont, er det tegn på, at kunden har en meget svag økonomi. Instituttet må derfor vurdere, om kunden har betydelige økonomiske vanskeligheder, og dermed er omfattet af objektiv indikation for kreditforringelse.

Institutterne bør etablere procedurer med henblik på at identificere og vurdere sådanne kunder.

Det kan for privatkunder f.eks. være på baggrund af de oplysninger, som fremgår af pkt. 8 i vejledning om forsigtighed i kreditvurderingen ved belåning af boliger i vækstområder mv. (vækstvejledningen). Pkt. 8 gælder for hele landet og nævner årsopgørelse, budget, nøgletal og andre oplysninger fra bevillinger, øvrige oplysninger, som instituttet tidligere har modtaget fra kunden, oplysninger fra e-skat, gældsafvikling og øvrig opsparring, væsentlige udgifter, herunder boligudgifter, bl.a. til el og varme, og samlet belåningsgrad. Det fremgår af pkt. 8, at reglerne ikke indebærer, at penge- og realkreditinstitutter ved hver regnskabsaflægning skal have årsopgørelser og budgetter mv. fra alle deres privatkunder med boliglån.

1.4 Erhvervsejendomme

Det Systemiske Risikoråd påpegede i oktober 2023, at de højere renter øger ejendomsselskabernes finansieringsomkostninger, og at en fortsat svag udvikling i den økonomiske aktivitet kan betyde flere ledige lejemaal og faldende lejeindtægter. De potentielle tab vil stige, hvis konkurser i erhvervsejendomssektoren fører til fald i ejendomspriserne.

Det bør også indgå i vurderingen af nedskrivninger på ejendomskunder, at omsætningen af erhvervsejendomme er meget lille, fordi der ikke er købere til de priser, som de nuværende ejere af ejendommene ønsker. Mulige betydelige salg af danske ejendomme foretaget af svage internationale ejendomsselskaber med finansieringsudfordringer vil lægge et yderligere pres på priserne. Institutterne skal ved opgørelse af nedskrivninger forudsætte ejendomspriser, som ikke er højere, end hvad købere vil være parate til at betale.

Byggebranchen er ramt af stigende omkostninger og stærkt reduceret efterspørgsel. Ved kunder med objektiv indikation for kreditforringelse skal institutterne ved opgørelse af nedskrivningerne tage højde for, at værdien af et projekt, der ikke er færdiggjort, ofte er væsentligt mindre end summen af de afholdte omkostninger til grunden og projektet. Tilsvarende skal institutterne tage højde for den stærkt reducerede efterspørgsel efter grunde.

Det bør også indgå i vurderingen, at institutterne i tidligere år med dårlige makroøkonomiske forhold har haft store nedskrivninger på ejendomseksponeringer, og at problemer i ejendomssektoren hurtigt kan sprede sig til resten af den danske økonomi. Det Systemiske Risikoråd har peget på, at et scenarie med faldende erhvervsejendomspriser sammenfaldende med høj inflation og højere renter sjældent er

set og kan føre til tab, der er væsentligt større end forventet ud fra historiske data.

1.5 Højt gældsatte virksomheder

Institutterne bør også have fokus på højt gældsatte virksomheder. For det første fordi de er væsentligt påvirket af de høje renter, medmindre de har gæld med lav fast rente, for det andet fordi de med den lave egenkapitalandel kun kan klare vanskelige økonomiske forhold i en kortere periode.

1.6 Landbrugskunder

Institutterne bør fortsat have fokus på den situation for landbrugskunder. I den forbindelse er det særligt vigtigt med fokus på effekterne af kommende klimalovgivning, hvor det må antages, at den nuværende store usikkerhed vil blive mindre i den kommende tid. Så længe usikkerheden er stor, er ledelsesmæssige skøn relevante.

1.7 Privatkunder

Institutterne bør ved opgørelse af nedskrivninger naturligvis være opmærksomme på privatkunder med klare økonomiske problemer. De bør dog også være opmærksomme på kunder, for hvem højere renter og stigende omkostninger endnu ikke er slået fuldt igennem, og kunder, som har kunnet tære på opsparing.

En del privatkunder, som ikke ejer fast ejendom, men har forbrugslån o. lign., er allerede økonomisk hårdt ramt og vil blive yderligere ramt af en fortsat negativ konjunkturudvikling

Institutterne bør også have fokus på kunder, der har fået boliglån ved de høje boligpriser indenfor de senere år, særligt kunder med variabel rente og afdragsfrihed. De bør desuden være opmærksomme på mulige effekter af den ændrede boligbeskatning.

En sandsynlig stigning i arbejdsløsheden bør også indgå i overvejelserne, da arbejdsløshed kan ramme privatkunders økonomi hårdt og dermed have stor betydning for institutternes nedskrivningsbehov.

Som nævnt i afsnit 1.3 angiver vækstvejledningens pkt. 8 nogle oplysninger, der kan medvirke til at identificere privatkunder med betydelige økonomiske vanskeligheder.

1.8 Første indregning ved overdragelse af en portefølje af udlån

Finanstilsynet har konstateret tilfælde, hvor et institut, der har overtaget et andet, i samarbejde med sin datacentral har placeret de overtagne udlån i samme stadie, som de var i før overtagelsen.

Finanstilsynet finder det derfor relevant at gøre opmærksom på reglerne nævnt nedenfor, der fremgår af regnskabsbekendtgørelsens § 43, stk. 2, og § 52, stk. 2, nr. 6, og stk. 3.

Når ét institut fra et andet får overdraget en portefølje af udlån, som efter første indregning måles til amortiseret kostpris, skal det modtagende institut foretage måling til dagsværdi ved første indregning i balancen og placere udlånene i det regnskabsmæssige stadie 1, medmindre de er kreditfordingede og dermed skal behandles på baggrund af principperne i stadie 3.

Instituttet skal tage højde for en eventuel underkurs ved første indregning til dagsværdi og behovet for eventuelle supplerende porteføljemæssige vurderinger eller ledelsesmæssige skøn for at sikre tilstrækkelige nedskrivninger på de overtagne udlån. Det afspejler, at en del udlån i praksis ofte har en dagsværdi, som er mindre end den regnskabsmæssige værdi i det institut, som udlånene kom fra.

1.9 Kreditmæssig ledelse og styring i lyset af konjunkturerne

Som også nævnt i sidste års orienteringsbrev medfører forværrede konjunkturer øget behov for at identificere økonomisk svage erhvervs- og privatkunder. Ikke kun til brug for opgørelse af nedskrivninger, men også med henblik på at gå i dialog med kunderne om mulighederne for at reducere deres økonomiske problemer så meget som muligt.

Institutterne bør overveje, i hvilket omfang der er brug for at ændre procedurer for identifikation og overvågning af økonomisk svage kunder, f.eks. nødlidende kunder og kunder med kreditlempelser.

De bør også overveje uddannelsesbehovet hos deres medarbejdere, hvis disse har begrænsede erfaringer med svage kunder.

Overvejelserne bør tage udgangspunkt i risikoen for, at omfanget af svage erhvervs- og privatkunder i den kommende tid kan vokse væsentligt.

2. Indbyrdes forbundne kunder som følge af økonomisk afhængighed

Reglerne i CRR om store eksponeringer indeholder bl.a. regler om indbyrdes forbundne kunder.

Efter reglerne vurderes kunder som indbyrdes forbundne som følge af kontrol eller som følge af økonomisk afhængighed. Hidtil har institutterne kunnet finde vejledning om indbyrdes forbundne kunder i guidelines¹ og Q&A's² fra EBA. Fremover vil der også være en teknisk standard (RTS)³.

Reglerne har betydning ved bevilling, løbende kreditstyring og indberetninger til Finanstilsynet.

Finanstilsynet vurderer, at institutterne generelt har indarbejdet reglerne om indbyrdes forbundne kunder som følge af kontrol. Der er til gengæld behov for at rette fokus på kunder, som er indbyrdes forbundne som følge af økonomisk afhængighed. Nedenfor fremgår Finanstilsynets foreløbige vurderinger, som skal drøftes nærmere med sektoren.

2.1 Økonomisk afhængighed

Økonomisk afhængighed mellem to kunder (A og B) indebærer, at hvis B kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil A også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen.

Der er tilsvarende økonomisk afhængighed mellem to kunder (A1 og A2), hvis de begge får vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen, hvis B, der ikke nødvendigvis er kunde i instituttet, kommer i økonomiske vanskeligheder.

Det er ikke relevant for vurderingen, om sandsynligheden for, at B kommer i økonomiske vanskeligheder, er stor eller lille. Til gengæld vil en økonomisk svag A som udgangspunkt være mere afhængig af B end en økonomisk stærk A.

¹ <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/large-exposures/guidelines-on-connected-clients>

(en dansk version af guidelines kan downloades)

² <https://www.eba.europa.eu/single-rule-book-qa>

³ <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/large-exposures/regulatory-technical-standards-identification-group-connected-clients>

Kunder anses ikke for indbyrdes forbundne, hvis deres eneste relation er geografisk eller sektorrelateret.

2.2 En praktisk tilgang

Institutterne skal ifølge reglerne vurdere økonomisk afhængighed fra sag til sag. Hvis to kunder allerede er indbyrdes forbundet som følge af kontrol, er det ikke nødvendigt at vurdere, om de også er indbyrdes forbundet som følge af økonomisk afhængighed.

Det kan være hensigtsmæssigt at anlægge en praktisk tilgang. Det er også Finanstilsynets udgangspunkt. Medmindre det kan sandsynliggøres, at der ikke er økonomisk afhængighed, vil Finanstilsynet som udgangspunkt antage, at A og B er indbyrdes forbundne kunder, hvis følgende gælder:

- A kationerer for B, og hvis kautionsforpligtelsen gøres gældende, vil A komme i vanskeligheder.
- B kationerer for A, og A vil ikke kunne opretholde sin finansiering, hvis B kommer i vanskeligheder.
- Salg til B bidrager med mindst 50 pct. af indtjeningsbidraget (EBITDA) hos A.
- B bidrager med mindst 50 pct. af finansieringen af A's lagre eller kundetilgodehavender.
- B leverer varer eller ydelser til A, der bidrager med mindst 50 pct. af A's EBITDA.
- B er én investor blandt flere, f.eks. kommanditist, og må forventes at skulle understøtte A finansielt med 50 pct. eller mere af de samlede indbetalinger, som skønnes nødvendige, for at A utvivlsomt kan opfylde sine forpligtelser.

Der er dog ikke tale om økonomisk afhængighed, hvis A med stor sikkerhed, uden store omkostninger og indenfor rimelig tid vil kunne finde andre samarbejdspartnere end B.

Hvis kunderne A1 og A2 begge har en eller flere af de beskrevne relationer til B, er A1 og A2 som udgangspunkt indbyrdes forbundne, uanset om B er kunde. Hvis B er kunde, er de alle tre indbyrdes forbundne.

I de nævnte situationer er der meget stor sandsynlighed for, at A og B hhv. A1 og A2 er indbyrdes forbundne kunder. Er satsen i situationerne ovenfor lavere end 50 pct., er det stadig sandsynligt, men i mindre grad. Er satsen lavere end 20 pct., er det som udgangspunkt mindre sandsynligt, men det vil dog også i dette tilfælde bero på en konkret vurdering.

3. Fokusområder og observationer for regnskabskontrollen

3.1 Ordlyd af erklæring til ledespåtegning af årsrapporten

Kravene til ordlyden af ledespåtegningen fremgår af § 185, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ledelsen skal blandt andet erklære sig om, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale, jf. nr. 1.

Næsten alle ledelseserklæringer nævner alene de specifikke regnskabsregler, som årsrapporten er aflagt efter. Ordlyden "lovgivningens krav" fremgår ikke af ledelseserklæringerne.

Når ledelsen alene erklærer sig om, at årsrapporten er aflagt efter de konkrete regnskabsregler, tager den ikke højde for anden lovgivning, herunder EU-forordninger, som i lighed med regnskabsreglerne stiller krav til årsrapporten.

Bestemmelsen i § 185, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter konkrete oplysningskrav, som en virksomhed ikke kan undlade at følge. Lovgiver har med disse specifikke krav til ledelsens erklæring besluttet, at netop disse oplysninger eksplicit skal indgå.

Finanstilsynet opfordrer derfor den enkelte virksomheds ledelse til at sikre, at ledelsen erklærer sig om, at årsrapporten er aflagt efter lovgivningens krav, herunder – men ikke udelukkende – de konkrete regnskabsregler.

Kravene til ledespåtegningen gælder også for delårsrapporter, jf. regnskabsbekendtgørelsens § 148, stk. 7, og § 148 a, stk. 1.

3.2 Nærtstående parter mv. – opgørelse af antal personer fordelt på hver særskilt gruppe

Institutterne skal særskilt angive det samlede vederlag for regnskabsåret til nuværende og forhenværende medlemmer af:

- 1) direktionen,
- 2) bestyrelsen og
- 3) ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det fremgår af § 121, stk. 2, i regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter.

Institutterne skal for hver af de nævnte grupper i stk. 2 angive antallet af personer, som er omfattet af gruppen, jf. § 121, stk. 3, i regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter.

Finanstilsynet har i forbindelse med regnskabskontrollen af årsrapporter konstateret, at der hos nogle institutter manglede oplysninger om antallet af personer i alle tre grupper. De pågældende institutter havde lagt nogle af grupperne sammen eller ikke udarbejdet en opgørelse over antal for hver gruppe.

Finanstilsynet opfordrer institutterne til at sikre, at der for hver af de særskilte grupper er angivet antallet af personer, jf. § 121, stk. 2 og 3, i regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter.

Institutterne gøres samtidig opmærksom på, at individuelle lønoplysninger ikke længere må indgå i årsrapporten.

3.3 GDPR – adresser

Finanstilsynet er blevet opmærksom på, at kravet i regnskabsbekendtgørelsen om at offentliggøre oplysninger om bopæl for nærtstående parter og for personer, der er optaget i den særlige fortegnelse for aktiebesiddelser, skal tilpasses af hensyn til databeskyttelsesreglerne. Det betyder, at oplysninger om bopæl ikke længere må indgå i årsrapporten, men i stedet fremgår f.eks. i form af link til de specifikke oplysninger på virksomhedens hjemmeside

Finanstilsynet vil tilpasse de konkrete bestemmelser i regnskabsbekendtgørelsen og forventer, at ændringerne træder i kraft den 1. juni 2024.

Ændringerne indebærer, at årsrapporten skal udelade oplysninger om bopæl for nærtstående parter, jf. regnskabsbekendtgørelsens § 124, stk. 2, og for enhver, der på tidspunktet for årsrapportens aflæggelse er optaget i den særlige fortegnelse over aktiebesiddelser, jf. regnskabsbekendtgørelsens § 125 og § 133 a, stk. 1, nr. 1, litra d.

Finanstilsynet anbefaler, at virksomheden for årsrapporten for 2023 i stedet anfører, hvor man kan finde oplysninger om de relevante personers bopæl, som nævnt ovenfor f.eks. i form af link til de specifikke oplysninger på virksomhedens hjemmeside.

4. Obligationer til amortiseret kostpris

Enkelte institutter er begyndt at placere obligationer til amortiseret kostpris, hvilket er usædvanligt i dansk kontekst. Regnskabsbehandlingen medfører risici, fordi værdiansættelse til amortiseret kostpris ikke afspejler kursudsving. Især for fastforrentede og længere rentetilpasningsobligationer kan der opstå betydelige forskelle mellem

obligationernes værdi i regnskabet og den faktiske dagsværdi. Disse urealiserede tab på obligationsbeholdningen kan potentielt skabe usikkerhed om bankernes kapitalsituation, som det sås, da en række amerikanske pengeinstitutter kom i problemer i foråret 2023, blandt andet Silicon Valley Bank. Værdiansættelse af obligationer til dagsværdi sikrer, at regnskabet mere præcist afspejler obligationernes aktuelle værdi.

Institutter bør, ud fra et risikohensyn, kun holde obligationer til amortiseret kostpris for at risikofærdække andre positioner, der også er værdiansat til amortiseret kostpris, f.eks. udstedte gældsinstrumenter. Der vil ellers være risiko for, at obligationerne skal sælges, f.eks. hvis kunderne hæver en væsentlig del af bankens indlån, og bankernes likvide beholdning reduceres.

Institutterne skal desuden være opmærksomme på obligationernes løbetid. Risikoen på en beholdning af meget lange obligationer er yderst vanskelig at styre og afbøde, når de er placeret til amortiseret kostpris.

En virksomhed skal have procedurer til at identificere, vurdere, styre og afbøde de risici, som opstår som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af virksomhedens kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra dens ikkehandelsmæssige aktiviteter. Det følger af ledelsesbekendtgørelsens bilag 2, nr. 3.

5. Fokusområder og observationer for kapital

5.1 Offentliggørelse af planlagte aktietilbagekøbsprogrammer og indfrielse af andre kapitalinstrumenter

Institutterne skal have tilladelse fra Finanstilsynet, før de igangsætter aktietilbagekøb, jf. artikel 77 i CRR.

Indfrielse, reduktioner og genkøb af kapitalgrundlagsinstrumenter må ikke bekendtgøres for indehavere af instrumenter, før instituttet har forhåndstilladelse fra den kompetente myndighed. Det følger af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 241/2014 af 7. januar 2014 om supplerende regler til CRR (RTS 241/2014), artikel 28.

Institutter kan altså ikke i årsrapporten eller andre steder offentliggøre hensigt om aktietilbagekøb, som Finanstilsynet endnu ikke har givet tilladelse til. Sker det, vil det blive betragtet som overtrædelse af gældende bestemmelser.

Forbuddet gælder tilsvarende for indfrielse eller tilbagekøb af andre kapitalinstrumenter, f.eks. ved udnyttelse af en call-option.

Dette er ikke til hinder for, at institutterne kan kommunikere generelle strategiske hensigter vedr. f.eks. kapitalmålsætning eller udbyttepolitik, så længe oplysningerne ikke omfatter informationer om konkrete tilbagekøb eller indfrielse.

5.2 Kapitalinstrumenter under overgangsordning

Kvalifikationskravene til kapitalinstrumenter blev udvidet med revisionen (CRR II) i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR) i 2019.

Kravene omfatter dermed også, at:

- instrumenterne ikke er omfattet af modregnings- eller nettingaftaler, der underminerer tabsabsorberingskapaciteten
- instrumenternes hovedstol nedskrives permanent eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis afviklingsmyndigheden beslutter at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, jf. artikel 59 i Europa-Parlamentet og Rådet direktiv (EU) nr. 59 af 15 maj 2014 om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD)
- instrumenterne kun må udstedes under et tredjelandets lovgivning, hvis udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, jf. artikel 59 i BRRD, kan håndhæves, jf. lovbestemmelser eller juridisk bindende kontraktlige bestemmelser, der anerkender afviklings- eller andre nedskrivnings- eller konverteringshandling.

De udvidede krav til hybride kernekapitalinstrumenter fremgår af CRR, artikel 52, stk. 1, litra p, q og r.

De udvidede krav til supplerende kapitalinstrumenter fremgår af CRR, artikel 63, stk. 1, litra n, o og p.

I artikel 494b i CRR blev indsat en overgangsbestemmelse om, at hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, der er udstedt før den 27. juni 2019, kan medregnes i kapitalgrundlaget indtil den 28. juni 2025, hvis de ud over de tre nævnte betingelser ovenfor i øvrigt opfylder betingelserne i CRR for indregning.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at udstedte instrumenter, der f.eks. ikke har en bestemmelse i kontrakten om at begrænse modregningsmuligheden for investor, ikke kan medregnes i kapitalgrundlaget, når overgangsordningen udløber den 28. juni 2025.

5.3 Indberetning af kapitalinstrumenter under overgangsordning i KOFS og KOFC

Finanstilsynet har konstateret, at ikke alle institutter indberetter instrumenter under overgangsordning i artikel 494b i CRR korrekt.

Institutter, der indregner hybride kernekapital- eller supplerende kapitalinstrumenter under overgangsordningen i artikel 494b, skal i FIONA indberette disse instrumenter særskilt i skema KOFS og KOFC i fanen C01.00 på henholdsvis række 0660 og række 0880. Instrumenterne skal desuden specificeres i fanen C05.01, der vedrører overgangsordninger.